

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Jeg har svaret paa Spørgsmaalet med Hensyn til Maden, at alle kan faa; der er truffet en Ordning, og hvis denne Ordning skulde vise sig ikke at være tilstrækkelig, maa Sagen tages op, naar vi faar foretaget en Undersøgelse af, hvad der egentlig er foregaaet. Thi vi ønsker ogsaa her at høre den anden Part, den Mand, der har haft Kommandoen paa Skibet, Kaptajnen og Skibets Officerer, om hvorledes Forholdene har været. Der kan godt være Forhold, der er undgaaet Forespørgerens Opmærksomhed. Man kan ikke tage Stilling, inden man har hørt begge Parter. Jeg kan kun glæde mig over, at det fra alle Sider, med Undtagelse af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, siges, at Statsbanernes Førere og Besætninger er optraadt godt. Det har jeg faaet bekræftet fra alle Sider.

Saa sagde det ærede Medlem, at der altid maa være Vand om Bord i Skibene. Jeg gaar ud fra, at der er skaffet det Vand til Veje, som kunde skaffes. Man har ikke gjort Regning paa, at man skulde ligge der i mange Timer. Den Isbryder, der gik kort i Forvejen, var vist ikke saa lang Tid under Vejs. At det skal tage saa lang Tid, kan man ikke forudse; men kan der gøres noget i saa Henseende, er jeg sikker paa, at nu, da Kritikken er rejst, vil Statsbanernes Ledelse og Besætninger sikkert gøre deres, for at dette fremtidig kan undgaaes.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var inde paa en længere Kritik af tilsvarende Forhold som dem, der blev fremdraget af den ærede Forespørger, og navnlig var det ærede Medlem inde paa, at en Kaptajn skulde have svaret: Restaurationen kommer ikke mig ved. Jeg maa her sige, som jeg sagde før, at jeg tvivler indtil videre paa, at det er gaaet just saadan for sig, og jeg vil ogsaa der høre den anden Part, inden jeg tager Stilling til Sagen. Men nu er altsaa Kritikken fremsat, og den vil sikkert virke, ikke alene direkte derigennem, at det vil blive paatalt, hvis det viser sig, at der virkelig er svarét forkert, men ogsaa indirekte.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var ogsaa inde paa en Kritik af Færgeoverfarten ved Gedser—Warnemünde og mente navnlig, at de tyske Færger — saadan forstod jeg det i hvert Fald; jeg har ikke haft Lejlighed til at se, hvad der egentlig er blevet sagt, da Fortrykket er kommet lidt sent — maaske ikke gjorde, hvad de skulde og burde gøre under den forhaanden-værende Situation. Der bestaar jo med Hensyn til denne Overfart et Gensidigheds-

forhold mellem Danmark og Tyskland; Danmark og Tyskland indsætter hver to Færger paa Ruten, den ene til at besørge den daglige Fart, den anden som Reserve, og Afregningen af hvert Lands Præstationer foregaaer ved Naturaludligning, saaledes at der i det lange Løb foretages lige mange Ture fra hver Side. Reserveskibet fra den ene eller den anden Side træder ind, dels naar det paagældende Lands ene Færge er ude af Drift, dels naar Trafikken fordrer tre Færger i Drift, og da i Regelen fra det Land, som skylder det andet Ture, det vil sige, at det er Naturaludligning, der finder Sted. Hidtil har der ikke været ført egentlig Forhandling om Ind- eller Udtrædelse af Færger i disse Ture, men man har meddelt hinanden, hvilke Maanedes man paa Grund af Vedligeholdelsesarbejder maatte forbeholde sig ikke at kunne stille Reserveskib, og det har ogsaa været Tilfældet her. Det er saa for nogen Tid siden meddelt fra Direktionen i Schwerin, at Færgerne „Schwerin“ nu igen kunde indsættes i Driften; da Isforholdene begyndte at antage en truende Karakter, blev der herfra rettet Anmodning til Direktionen i Schwerin om at indsætte Færgerne, og dette skete, efter at der havde været nogen Telegramudveksling om Sagen, den 23. i denne Maaned, saaledes at Færgerne nu er gaaet ind i Ruten. Hvor meget den saa kan magte, vil Tiden vise, det kommer an paa, hvorledes Forholdene udvikler sig dernede.

Jeg kan kun sige, at jeg beundrer den Sagkundskab, hvormed det ærede Medlem Hr. Korsgaard udtalte sig om Ledelsen af Overfarterne; jeg turde for mit Vedkommende ikke udtale mig paa en saa stærk Maade. Jeg ved maaske lige saa vel som det ærede Medlem, hvor vanskeligt det er at disponere med Hensyn til disse Forhold, og jeg vil indtil videre, indtil der for mig foreligger Bevis for det modsatte, dog mene, at der er disponeret forsvarligt og rigtigt dernede. Jeg kan ikke skønne, at hvad der er fremkommet fra det ærede Medlem Hr. Korsgaard, er saadan underbygget, at det kan begrunde en saa skarp Kritik overfor Overfartsledelsen ved Store Bælt, saa lidt som overfor de andre Overfartsledelser, men naturligvis, naar saadanne Udtalelser fremkommer, vil de blive gjort til Genstand for Overvejelser og for Undersøgelser.

Det ærede Medlem var derefter inde paa Spørgsmaalet om det nuværende Isbrydningsmateriels Tilstand, idet han, saa vidt jeg forstod, erkendte, at der hverken